

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 lipca 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpoznaniu wniosku z dnia 24.06.2021 r. odmówił, M. G., ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu powyższego stanowiska, ZUS podniósł, iż zgodnie art. 108 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli po dniu od którego przyznano emeryturę określona w art. 24 lub 184 ustawy emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu poprzez doliczenie składek. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na niasek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego od ostatniego przeliczenia lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowego. Wszystkie składki zapisane na koncie ubezpieczonej zostały doliczone decyzją z dnia 25. 11. 2019 r. Nie ma, więc, podstaw do przeliczenia świadczenia. Ponadto poinformowano iż emerytura została wyliczona w oparciu o art. 25 ustawy t.j zwaloryzowane składki zapisane na koncie i zwaloryzowaną wartość kapitału początkowego. Do wyliczenia wartości kapitału początkowego przyjęto okresy zatrudnienia przebyte do 31.12.1998 r.

/ decyzja k. 80 akt ZUS/

Odwołanie, od powyższej decyzji, w całości, w dniu 28.07. 2021, wniosła M. G., wnosząc o jej zmianę i ponowne ustalenie wysokości emerytury. W uzasadnieniu wskazanego stanowiska skarżąca podniosła, że organ rentowy w sposób nieprawidłowy przy wyliczeniu należnego jej świadczenia nie uwzględnił dokumentów dotyczących przepracowanych przez nią następujących okresów:

- od 2.11.1999 r- 15.01.2000 r. – MAD Delikatesy
- od 15.01.2000 r. – 31.03.2001 r. – działalność gospodarza,
- od 18.04.2001 r. - 30.05.2002 r. zasiłek dla osoby bezrobotnej z Powiatowego Urzędu Pracy,
- od 1.06.2002 r. - 31.06.2007 r. renta chorobowa,
- od 12.09.2006 -31.12.2011 – Naprzód,
- od 02.02.2012 -2.06.2012 – Naprzód,
- 01.01.2012 -24.05.2013 Szpital (...) św. J. Ł..

/ odwołanie k. 3-5, sprostowanie omyłki k. 17/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację, podniesioną w zaskarżonej decyzji.

/ odpowiedź na odwołanie k. 12/

Pismem procesowym z dnia 29.10.2021 r., ustanowiony w toku procesu, pełnomocnik z urzędu wnioskodawczyni, poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie od organu na rzecz powódki zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego, według norm przepisanych.

/ pismo k. 49-50/

Pismem procesowym z dnia 11.01.2022r., strona powodowa, podtrzymała swoje stanowisko w sprawie wskazując iż ubezpieczona stoi na stanowisku, że organ przy ustaleniu wysokości emerytury nie wliczy wszystkich okresów zatrudnienia wypracowanych przez nią w trakcie życia.

/ pismo k. 62/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

M. G. urodziła się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 25.11.2019 r. Zakład Ubezpieczeń społecznych II Oddział w Ł., z urzędu, przyznał wnioskodawczyni **prawo do emerytury od 21.11.2019 r.**, tj od osiągnięcia wieku emerytalnego.

W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, iż podstawę obliczenia emerytury, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 72293,53 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 444078,46 zł,
- średnie dalsze trwanie życia 260,70 m-cy

Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej i wyniosła 1980,71 zł.

Jednocześnie wskazano, iż z dniem 21.11.2019r., ustaje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, w związku z przyznaniem prawa do emerytury.

/ decyzja k. 69 akt ZUS/

M. G. nie podlegała ubezpieczeniom społecznym po dniu 21.11.2019 r. tj od osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego.

/ bezsporne/

W dniu 24.06.2021 r. M. G. wnioskodawczyni wniosła o ponowne przeliczenie emerytury z uwzględnieniem załączonych dokumentów tj. zaświadczeń i świadectw pracy za okres zatrudnienia:

- od 2.11.1999 r- 15.01.2000 r. – MAD Delikatesy
- od 15.01.2000 r. – 31.03.2001 r. – działalność gospodarcza,
- od 18.04.2001 r. - 30.05.2002 r. zasiłek dla osoby bezrobotnej z Powiatowego Urzędu Pracy,
- od 12.09.2006 -31.12.2011 – Naprzód,
- od 02.02.2012 -2.06.2012 – Naprzód,
- 01.01.2012 -24.05.2013 Szpital (...) św. J. Ł..

/ wniosek wraz z załączonymi dokumentami k. 72-79 akt ZUS/

Wskazane we wniosku wnioskodawczyni ww. okresy ubezpieczenia nie są kwestionowane.

/ bezsporne/

Przy wyliczeniu należnej wnioskodawczyni emerytury do ustalenia wysokości kapitału początkowego zostały uwzględnione następujące okresy składkowe tj.

- 01-09-1975 - 31-08-1977 zatrudnienie w (...) - św. pracy,

- 03-05-1978 - 11-12-1980 zatrudnienie w (...) - św. pracy,

- 08-08-1986 - 31-12-1998 zatrudnienie w (...) - św. Pracy

i okresy nieskładkowe:

-12-12-1980 - 04-04-1986 urlop wychowawczy - wpis w świadectwie pracy plus odpisy skrócone aktów urodzenia dzieci.

Nie uwzględniono okresu sprawowania opieki nad dzieckiem od 05-04-1986 do 07-08-1986, z powodu przekroczenia długości przewidzianej w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r., poz. 291).

Przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego do 31.12.1998 r., ZUS uwzględnił wszystkie okresy zatrudnienia, na podstawie przedłożonych dokumentów.

Natomiast, **od 01.01.1999 r.**, do ustalenia wysokości emerytury przyjmuje się zwaloryzowaną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe. Wszystkie składki, po 31.12.1998 r. do dnia nabycia prawa do emerytury, znajdujące się na koncie **ubezpieczonej zostały przyjęte do obliczenia wysokości emerytury.**

/ pismo k. 58 , akta kapitałowe ZUS k. 1-13/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie, powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS, których wiarygodność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. W toku postępowania, strony nie składały dalszych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl **art.26 ustawy** z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r. poz. 504 t.j.) emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Zgodnie z treścią przepisu **art. 173 ust 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Stosownie do art. 174 ust. 1 tejże ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z ust. 3 przywołanego artykułu, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei, na **postawie ust. 6 omawianego** przepisu, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona, w sposób określony w ust. 4 i 5, przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi **art. 15 ust. 4 w/w** ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,

2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Z kolei, ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, a więc dla osób takich jak M. G., urodzona (...), określa przepis art. 24 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie, natomiast, do treści **art. 25 ust 1 ustawy** emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Z kolei, zgodnie z zasadą, wynikającą z powoływanego już na wstępie **art. 26 ust 1** ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W ust. 2 wskazano, że wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Przy czym w ust. 4 i 5 wskazano, że tablice trwania życia, ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca Prezes Głównego Urzędu Statystycznego. Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Zgodnie z **art. 108 ust. 1- 5** powoływanej ustawy, jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w art. 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ust. 2.

2. Emerytury, obliczone według zasad, określonych w art. 26, powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w **art. 24 i 24a**, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ust. 4 i 5.

2a. Złożenie przez członka otwartego funduszu emerytalnego wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, o której mowa w art. 24 lub art. 24a, oznacza jednocześnie złożenie wniosku o ponowne ustalenie wysokości okresowej emerytury kapitałowej w trybie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych.

3. Ponowne ustalenie wysokości emerytury następuje na wniosek zgłoszony nie wcześniej niż po upływie roku kalendarzowego lub po ustaniu ubezpieczeń emerytalnego i rentowych.

4. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do kolejnych wniosków o ustalenie emerytury w nowej wysokości.

Z powyższych przepisów wynika jednoznacznie, że zasadą obowiązującą przy ustalaniu wysokości emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. jest zasada zdefiniowanej składki, zgodnie z którą wysokość świadczenia zależy z jednej strony od sumy składek emerytalnych jakie zostały zgromadzone na indywidualnym koncie ubezpieczonego w ZUS za okres poczynając od 1 stycznia 1999 r., zaś z drugiej od wysokości kapitału początkowego, tj. od kwoty ustalonej oddzielnie dla każdego ubezpieczonego według ustalonego przez ustawodawcę wzoru, odzwierciedlającej w przybliżeniu stan jego konta ubezpieczeniowego za okres do 31 grudnia 1998 r.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawczyni twierdziła iż organ rentowy w sposób nieuprawniony nie uwzględnił jej przy wyliczeniu świadczenia wszystkich okresów zatrudnienia wypracowanych w trakcie życia bowiem na co wprost wskazywała w odwołaniu pominął te przebyte od 1999 r.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii jeszcze raz wskazać należy iż emerytura dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. (Dział II Rozdział 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) obliczana jest na nowych zasadach, tj. zasadach wynikających z przepisów art. 25-26 tej ustawy. Podstawę jej obliczenia stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego. /III AUa 24/12 - wyrok SA Katowice z dnia 25-09-2012/ Przy obliczaniu emerytury w systemie zdefiniowanej składki (a takiemu systemowi podlega ubezpieczona) staż jest elementem kształtującym wyłącznie wysokość kapitału początkowego, a ten oblicza się na dzień 31 grudnia 1998 r., natomiast dalszy staż pracy czy dalsze okresy innego ubezpieczenia nie wpływają ani na nabycie, ani na wysokość świadczenia. /III AUa 612/19 - wyrok SA Łódź z dnia 21-01-2020/ Przepis art. 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wprowadzona została nowa konstrukcja emerytury dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r. Ustawodawca odstąpił od warunku posiadania odpowiednio długiego okresu ubezpieczenia na rzecz przesłanki osiągnięcia wieku emerytalnego. Podstawę obliczenia wysokości emerytury stanowią składki odprowadzane na ubezpieczenie emerytalne (do dnia 31 grudnia 1998 r. obliczone w formie kapitału początkowego), a nabycie prawa do emerytury dla tej grupy ubezpieczonych uzależnione zostało od dożycia odpowiedniego wieku. Wysokość tej emerytury jest ustalana na podstawie regulacji zawartej w art. 26 ww. ustawy. /III AUa 613/18 - wyrok SA Łódź z dnia 24-07-2019/

Kwotę emerytury, w systemie zdefiniowanej składki, ustala się tylko raz. Tak ustalona emerytura, może być już tylko powiększona w przypadku dalszego opłacania składek w sposób podany w art. 108 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 1270). Zgodnie z tym przepisem, mechanizm przeliczenia emerytury polega na zwiększeniu świadczenia, obliczonego, według reguł określonych w art. 26 cyt. ustawy o iloraz zwaloryzowanych składek zaewidencjonowanych na koncie pracującego emeryta po dniu ustalenia prawa do emerytury i wyrażonego w miesiącach średniego trwania życia ustalonego dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości świadczenia. /III AUa 747/16 - wyrok SA Szczecin z dnia 05-04-2018, III AUa 1548/16 - wyrok SA Gdańsk z dnia 26-01-2017 /

Przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie zawierają zatem uregulowań, które jakkolwiek przy obliczeniu świadczeń pozwalałyby na uwzględnienie zgodnie zapatrywaniem wnioskodawczyni okresów ubezpieczenia przypadających po dniu 31 grudnia 1998 r. Po tym okresie, podstawę obliczenia wysokości emerytury stanowią składki odprowadzane na ubezpieczenie emerytalne. Te zaś jak podnosi organ rentowy i co nie zostało skutecznie podważone przez wnioskodawczynię za okres przypadający od 1.01.1999 r. a zatem i za okresy ubezpieczenia wskazane w odwołaniu przy wyliczeniu należnej wnioskodawczyni emerytury zostały uwzględnione w całości. W toku procesu wnioskodawczyni nie wykazała też, iż jakiegokolwiek okresy zatrudnienia zostały nieprawidłowo pominięte przy wyliczeniu jej kapitału początkowego.

Stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym, ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych (zob. wyrok SN z 25.07.1997 r., II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342). Wskazać należy, iż nie jest obowiązkiem sądu, zarządzenie dochodzeń, w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych, pozwalających na ich udowodnienie ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów, spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Jak już podniesiono powyżej, wnioskodawczyni (reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika z urzędu), nie przedłożyła żadnych miarodajnych dowodów potwierdzających nieuprawnione pominięcie przez organ przebytych przez nią okresów ubezpieczenia do 31.12.1998 r. czy opłaconych za nią składek za okres od 1.01.1999 r. tj co do okoliczności, mających znaczenie dla ustalenia wysokości, należnego jej świadczenia. Nie było, więc, uzasadnionych podstaw do ponownego przeliczenia świadczenia ubezpieczonej.

Zaskarżona decyzja odpowiada, zatem, prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

O zwrocie kosztów pomocy prawnej, udzielonej wnioskodawczyni z urzędu, Sąd orzekł, na podstawie z § 15 ust. 2 w zw. z § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 roku, poz. 68) uwzględniając zwrot stawki podatku VAT.

J.L.

ZARZĄDZENIE

Odpis uzasadnienia doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawczyni z urzędu radcy prawnemu P. M. za pośrednictwem PORTALU INFORMACYJNEGO (bez pouczenia)

(odpis wyroku doręczony na mocy zarządzenia z dnia 22.03.2022r. (k. 66 odwr.)